

Melancolii

Dan Lazarescu

Orele astăzi par că s-au făcut pe sfert...
Şoselele mă strâng cu benzi tot mai înguste...
Ce aprig mă cuprinde uneori un dor
De ancestral, de tihna locuinţelor lacustre.

Troşnind să ardă-n vatră cioturi de salcâm,
În pieptul meu să clocotească tinereţea
Şi să ne exilăm departe de asfalt,
Să devenim, pe veci, incompatibili cu tristeţea.

Eu, exaltat, să-ţi scriu poeme despre noi,
Tu să recişi cu patos, pe un scaun cocoţată.
Să uite murmurul cotidian de noi,
Noi să uităm de azi, definitiv, de lumea toată.

Noaptea, când întuneric va turna prin geam,
Să-l diluăm puţin c-un muc de lumânare
Şi, ascultând cum cântă fericirea-n noi,
Să adormim furaţi încet de vise milenare.